I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3339/87

af 4. november 1987

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af urinstof med oprindelse i Libyen og Saudi-Arabien og om godtagelse af tilsagn i forbindelse med importen af urinstof med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik, Jugoslavien, Kuwait, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Trinidad og Tobago samt om afslutning af de pågældende undersøgelser

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fælleskab [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 1761/87 [2], særlig 10 og 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 1289/87 [3] en midlertidig antidumpingtold på importen af urinstof med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik, Jugoslavien, Kuwait, Libyen, Saudi-Arabien, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Trinidad og Tobago. Gyldighedsperioden for tolden blev forlænget med højst to måneder ved forordning (EØF) nr. 2691/87 [4].

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold anmodede fællesskabsproducenterne, adskillige eksportører, importører og brugere af den pågældende vare om at blive hørt af Kommissionen; denne anmodning blev imødekommet. Fællesskabsproducenterne, de fleste eksportører, nogle importører og brugere fremlagde også skriftlige redegørelser for deres synspunkter vedrørende forordningen om den midlertidige told.

(3) Visse eksportører og importører anmodede endvidere om at blive underrettet om visse kendsgerninger og de væsentligste betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen påtænkte at anbefale endelige foranstaltninger, og disse anmodninger blev imødekommet.

(4) Ud over de undersøgelser, der førte til den foreløbige afgørelse, aflagde Kommissionen også kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

Producenter i Fællesskabet

— Nitrogen Eireann Teoranta (Dublin)

Importører

— Ferchimex NV (Antwerpen), importør med forretningsmæssig forbindelse til Sojuzpromexport (Sovjetunionen);
— USC (Industrial) Ltd (London);
— Cerealtoscana SpA (Altopascio);
— Sadepan Chimica (Viadana);
— SIPA (Paris);
— Unifert France SA (Paris).

C. DUMPING

i) Normal værdi

a) *Saudi-Arabien*

(5) Den normale værdi blev endeligt fastlagt på grundlag af hjemmemarkedspriserne hos SAFCO, som solgte urinstof produceret af SAMAD i undersøgelsesperioden og fremlagde tilstrækkelige beviser.

[1] EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.
[2] EFT nr. L 167 af 26. 6. 1987, s. 9.
[3] EFT nr. L 121 af 9. 5. 1987, s. 11.
[4] EFT nr. L 254 af 5. 9. 1987, s. 20.

(6) Til dette formål anvendtes SAFCO's priser ved salg til uafhængige kunder. Denne fremgangsmåde blev valgt, fordi det blev fundet uhensigtsmæssigt at tage hensyn til priserne ved overførsel mellem forretningsmæssigt forbundne virksomheder eller afdelinger af eksportvirksomheder, når den normale værdi fastsættes på grundlag af hjemmemarkedspriser, idet disse priser ikke var de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den samme vare i normal handel. I overensstemmelse hermed anvendtes kun priserne til uafhængige kunder ved fastsættelsen af den normale værdi.

Det fremgik af de beviser der blev indhentet ved undersøgelsen, at SAMAD og SAFCO er en integrerende del af en sammenslutning (SABIC). Det faktum, at de er særskilte enheder i retlig henseende, ændrer ikke, at der er tale om en økonomisk enhed. Det relevante i denne forbindelse er ikke den retlige struktur, men at SAFCO tjener som salgsselskab med hensyn til de pågældende varer fremstillet af SAMAD og har samme funktion som en intern salgsafdeling.

Eksportøren hævdede, at på grund af forskellene i de mængder, der solgtes på hjemmemarkedet og ved eksport til Fællesskabet, burde den normale værdi fastsættes på grundlag af et begrænset udvalg af transaktioner med den største lighed med hensyn til de mængder, der solgtes til eksport.

Rådet var enigt med Kommissionen i, at et sådant krav var ensbetydende med et krav om, at der skulle foretages justering af forskelle, som det hævdedes berørte prissammenligneligheder, og at sådanne justeringer kun kunne tillades i overensstemmelse med de objektive kriterier i artikel 2, stk. 10, i forordning (EØF) nr. 2176/84. Den normale værdi blev derfor endelig fastlagt på grundlag af priserne i transaktioner på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Med hensyn til spørgsmålet om justeringer se betragtning nr. 18 til 21.

(7) Da der solgtes både forarbejdet og uforarbejdet urinstof på hjemmemarkedet, blev den normale værdi fastlagt særskilt for hver enkelt type.

b) *Kuwait*

(8) Ved fastlæggelsen af den normale værdi måtte der tages hensyn til, at den tilsvarende vare ikke solgtes i betydeligt omfang på hjemmemarkedet i dette land. Det blev derfor besluttet, at den normale værdi skulle fastsættes på grundlag af den beregnede værdi.

Den beregnede værdi blev fastlagt ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen. Produktionsomkostningerne beregnedes på grundlag af alle omkostninger i normal handel, både faste og variable, til materialer og fremstilling, plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger.

Ved den foreløbige fastlæggelse af den normale værdi blev en fortjenstmargen på 10 % lagt til produktionsomkostningerne. Exportøren hævdede imidlertid, at denne margen var for høj i betragtning af de tab, virksomheden og andre urinstofproducenter i verden havde lidt over en temmelig lang periode. Det blev derfor foreslået, at der ikke skulle lægges nogen fortjenstmargen til omkostningerne.

På baggrund af den klare ordlyd i artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2176/84, hvori det hedder, at den beregnede værdi fastsættes ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen, er spørgsmålet imidlertid ikke, hvorvidt der skal tilføjes en fortjenstmargen eller ej, men snarere hvad der forstås ved en rimelig fortjenstmargen. På grundlag af de foreliggende oplysninger om de faktiske forhold betragtes det som urimeligt at tilføje mindre end 2,5 %, hvilket er et absolut minimum i den pågældende sektor for at give en producent mulighed for at tjene de nødvendige midler til at opretholde tidssvarende tekniske forhold på fabrikken.

Urinstofproducenten i Kuwait havde som et alternativ foreslået, at den normale værdi skulle fastlægges på grundlag af priserne ved eksport til tredjelande i stedet for på grundlag af den beregnede værdi. Forslaget blev ikke fulgt, da det blev fremsat på et meget sent tidspunkt i undersøgelsen, og det ikke syntes hensigtsmæssigt at anvende priserne ved eksport til tredjelande på grund af en situation med stærkt faldende priser på verdensmarkedet. I en situation med lave priser på verdensmarkedet er der stor sandsynlighed for, at en eksportør, der sælger til dumpingpriser på et marked, vil gøre det samme på andre markeder.

c) *Trinidad og Tobago*

(9) Ved fastlæggelsen af den normale værdi blev der taget hensyn til, at den tilsvarende vare ikke sælges i betydeligt omfang på hjemmemarkedet i dette land. Det blev derfor besluttet, at den normale værdi skulle fastsættes på grundlag af den beregnede værdi.

Den beregnede værdi blev fastsat ved sammenlægning af produktionsomkostningerne og en rimelig fortjenstmargen. Produktionsomkostningerne beregnedes på grundlag af alle omkostninger i normal handel i oprindelseslandet, både faste og variable, til materialer og fremstilling, plus en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger.

Producenten i Trinidad og Tobago anmodede om, at afdrag og afskrivninger blev trukket fra produktionsomkostningerne, da man havde startet produktionen af den pågældende vare for nylig, og at disse omkostninger derfor ikke kunne betragtes som omkostninger i normal handel. Denne anmodning kan ikke imødekommes, da der er tale om normale dele af en virksomheds produktionsomkostninger i et land med markedsøkonomi, som afspejler de faktiske udgifter. Der blev ligeledes fremsat anmodning om, at finansieringsudgifter til bygning af fabrikken skulle fratrækkes, fordi Fællesskabet ellers ville handle i modstrid med artikel 129 og 185 i Tredje AVS/EØF—Konvention. En sådan anmodning kan imidlertid ikke imødekommes, da disse artikler ikke er relvante ved fastlæggelsen af den normale værdi. Der kan kun tages hensyn til eksportlandets udviklingsniveau, når det skal undersøges, hvilke foranstaltninger, der er mest passende i Fællesskabets interesse, men ikke når det skal fastslås, om der finder dumping sted, i hvilket tilfælde der skal anvendes objektive kriterier. Denne fortolkning ligger på linje med artikel 13 i aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT.

Virksomheden anmodede også om, at en del af udgifterne til bygning af en mole, som anvendes ved udskibning af varer indeholdende urinstof, blev fratrukket ved den endelige fastlæggelse af den normale værdi. En sådan anmodning kunne ikke imødekommes, da det ved kontrolbesøget var blevet fastslået, at de pågældende beløb faktisk kunne tilskrives urinstoffabrikken i undersøgelsesperioden, og at der ikke senere var modtaget afgørende beviser for det modsatte.

Med hensyn til fortjenstmargenen hævdedes det, at det var urimeligt at fastholde tallet 7 %, der anvendtes ved den foreløbige afgørelse, hovedsagelig fordi markedspriserne var lave i undersøgelsesperioden og urinstofproducenter verden over ude af stand til at opnå fortjeneste. Af de grunde, der er anført i betragtning nr. 8, anses det for rimeligt at lægge en fortjenstmargen på 2,5 % til produktionsomkostningerne for producenten i Trinidad og Tobago.

d) *Jugoslavien*

(10) Da den jugoslaviske producent ikke udviste samarbejdsvilje på det indledende undersøgelsesstadium, fastsattes den normale værdi foreløbigt på grundlag af de oplysninger, der var til rådighed, nemlig den pris, der skulle betales på hjemmemarkedet som påstået i klagen. Selv om den pågældende virksomhed senere tilbød at samarbejde med Kommissionen, blev der ikke fremlagt beviser vedrørende den normale værdi. Rådet bekræfter derfor Kommissionens foreløbige afgørelse.

e) *Libyen*

(11) Da den pågældende producent ikke har fremsat kommentarer til Kommissionens foreløbige afgørelse, og da der ikke foreligger tilstrækkelig samarbejdsvilje og bedre oplysninger, er den normale værdi i henhold til artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84 endeligt fastsat på grundlag af de tilgængelige oplysninger, dvs. de produktionsomkostninger, der er nævnt i klagen. Med hensyn til hvilken fortjenstmargen, der skal lægges til produktionsomkostningerne, blev det anset for at være hensigtsmæssigt at anvende samme margen som for producenterne i Kuwait og i Trinidad og Tobago (se betragtning nr. 8).

f) *Den Tyske Demokratiske Republik, Sovjetunionen og Tjekkoslovakiet*

(12) For at nå frem til en foreløbig fastsættelse af den normale værdi tog Kommissionen hensyn til, at Den Tyske Demokratiske Republik, Sovjetunionen og Tjekkoslovakiet ikke er lande med markedsøkonomi. For at fastslå, hvorvidt varerne fra de pågældende lande indførtes til dumpingpriser, blev afgørelsen derfor baseret på den normale værdi i et land med markedsøkonomi. Klagerne havde i den forbindelse foreslået det østrigske marked.

(12) Af de grunde, der er angivet i betragtning nr. 16 i forordning (EØF) nr. 1289/87, fandt Kommissionen imidlertid, at det med henblik på en foreløbig afgørelse var passende og ikke urimeligt at anvende Saudi-Arabien som tilsvarende land.

(14) Producenterne i Tjekkoslovakiet og Sovjetunionen gjorde ikke indsigelse mod dette valg efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold.

Producenten i Den Tyske Demokratiske Republik anmodede om, at den normale værdi snarere skulle fastsættes på grundlag af hans egen produktionsomkostningsstruktur end på grundlag af den normale værdi i et tredjeland med markedsøkonomi. Denne anmodning kunne dog ikke imødekommes, da en sådan fremgangsmåde ikke falder ind under mulighederne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2176/84.

Rådet bekræfter derfor Kommissionens foreløbige afgørelse.

ii) **Eksportpriser**

(15) Eksportpriserne blev i det store og hele fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

(16) Med hensyn til eksporten til Fællesskabet af varer med oprindelse i Sovjetunionen konstateredes det, at størstedelen af eksporten foregik gennem et datterselskab i Fællesskabet. Under sådanne omstændigheder beregnes eksportprisen normalt i henhold til artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84, men med henblik på en foreløbig afgørelse fandt Kommissionen det imidlertid tilstrækkeligt at fastsætte eksportprisen for disse transaktioner på grundlag af den fakturapris, som importøren havde betalt eksportøren. Der var i den forbindelse grund til at tro, at fakturapriserne ikke var væsentligt forskellige fra det niveau, der ville være nået ved en rekonstruering af eksportprisen.

Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold blev der aflagt kontrolbesøg hos den importør, der er forretningsmæssigt forbundet med den sovjetiske eksportør med henblik på at kontrollere de priser, som denne importør anvendte ved det første videresalg til uafhængige opkøbere. På grundlag af disse oplysninger blev eksportpriserne endeligt beregnet i henhold til artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84.

Med hensyn til resten af den sovjetiske eksportørs eksportsalg i undersøgelsesperioden, dvs. salg til importører uden forretningsmæssig forbindelse, blev eksportpriserne endeligt fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt.

iii) **Sammenligning**

(17) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne blev der i fornødent omfang taget hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2, stk. 10, i forordning (EØF) nr. 2176/84.

a) *Forskelle i mængde*

(18) Producenten/eksportøren i Saudi-Arabien anmodede om, at der blev foretaget en justering i henhold til artikel 2, stk. 10, litra b), nr. i), i forordning (EØF) nr. 2176/84 for at tage hensyn til forskelle i mængde ved salg på hjemmemarkedet og ved salg til eksport til Fællesskabet. I den forbindelse blev det foreslået, at den mængderabat, der automatisk blev givet på hjemmemarkedet ved salg af 5 000 tons og derover, skulle anvendes på alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet for at gøre dem sammenlignelige med de eksporterede mængder.

Denne anmodning kunne ikke imødekommes, da der ikke blev fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at alle kriterier i artikel 2, stk. 10, litra b), nr. i) eller ii), i forordning (EØF) nr. 2176/84 var opfyldt. Rådet understreger, at der allerede er taget hensyn til forskelle i mængde ved fastsættelsen af den normale værdi på grundlag af det vejede gennemsnit af alle priser, der faktisk var betalt, og i forbindelse med justeringerne for forskelle i salgsvilkår.

b) *Forskelle i salgsvilkår*

(19) Med hensyn til forskelle i salgsvilkår blev justeringerne begrænset til de forskelle, der havde direkte tilknytning til det pågældende salg såsom kreditvilkår, bankgebyrer, transport- og forsikringsomkostninger, provisioner, oplagringsomkostninger, løn til sælgere samt emballerings- og håndteringsomkostninger.

(20) Anmodninger om justeringer for andre udgifter såsom forskelle i teknisk bistand og reklameudgifter blev ikke imødekommet, da der ikke blev fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at disse forskelle i omkostninger havde direkte tilknytning til det pågældende salg.

Producenten/eksportøren i Saudi-Arabien anmodede ligeledes om justering for forskelle i handelsniveau, fordi alt salg på hjemmemarkedet foregik til de endelige brugere, dvs. til de enkelte landbrugere eller landbrugsselskaber, med undtagelse af forsyninger til en bestemt kunde, en stor bruger af urinstof på industrielt plan, der principielt var berettiget til ekstrarabat, medens det hævdedes, at over 70 % af forsendelserne til Fællesskabet var bestemt til industriel anvendelse for kunder, som forarbejder urinstof til andre typer gødningsstoffer.

Denne anmodning blev ikke imødekommet, da det ikke i tilstrækkelig grad blev godtgjort, at der var forskel i handelsniveau, eftersom størstedelen af salget både på hjemmemarkedet og til eksport foregik til de endelige brugere. Endvidere indrømmede producenten/eksportøren, at den pågældende kunde i Saudi-Arabien ikke havde fået en sådan rabat i undersøgelsesperioden.

(21) Sammenligningen af eksportpriserne med den normale værdi blev foretaget på følgende grundlag:

— Saudi-Arabien: ab lager

— Kuwait og Trinidad og Tobago: fob

— Jugoslavien, Libyen, Tjekkoslovakiet, Den Tyske Demokratiske Republik og Sovjetunionen: ab fabrik.

iv) **Dumpingmargener**

(22) Dumpingmargenen beregnedes for hver enkelt eksportør som forskellen mellem den fastsatte normale værdi og priser ved hver enkelt eksporttransaktion til Fællesskabet.

Det fremgår af undersøgelsen af de faktiske forhold, at der finder dumping sted i forbindelse med de producenter/eksportører, der er omfattet af denne procedure.

(23) Disse margener er forskellige alt efter eksportør, og den vejede gennemsnitlige margen for hver af de af undersøgelsen berørte eksportører er:

	%
a) *Saudi-Arabien*	
SAMAD/SAFCO	55
b) *Kuwait*	
PIC	36
c) *Trinidad og Tobago*	
NEC	37
d) *Jugoslavien*	
INA	78
e) *Libyen*	
NAPETCO	58
f) *Tjekkoslovakiet*	
Petrimex	36
g) *Den Tyske Demokratiske Republik*	
Chemie-Export-Import	51
h) *Sovjetunionen*	
Sojuzpromexport	60

D. SKADE

(24) For så vidt angår dumpingimportens skadelige virkninger fremgår det af de foreliggende oplysninger, at Fællesskabets import af urinstof fra Den Tyske Demokratiske Republik, Jugoslavien, Kuwait, Libyen, Saudi-Arabien, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Trinidad og Tobago steg fra 95 188 tons i 1984 til 236 245 tons i 1985, dvs. med 148 %. I de første ni måneder af 1986 steg importen til 722 455 tons. I 1986 steg denne import til 1 034 051 tons, dvs. en forøgelse på 338 % i forhold til 1985.

Importen (i tons) fra hvert af de lande, der er omfattet af procedurerne, steg mellem 1984 og 1986 således:

	1984	1985	1986 (9 mdr.)	1986 (hele året)
Tjekkoslovakiet	34 257	33 621	30 951	42 631
Den Tyske Demokratiske Republik	33 771	26 180	72 274	89 739
Kuwait	—	11 212	46 709	46 710
Libyen	2 188	15 252	182 369	284 303
Saudi-Arabien	—	20 000	110 475	110 475
Sovjetunionen (1)	9 223	77 650	154 834	270 849
Trinidad og Tobago	—	30 209	94 871	147 936
Jugoslavien	15 749	22 121	29 972	41 408

(1) Ifølge de tal, den sovjetiske eksportør fremlagde, har eksporten været endnu større, særlig i 1985. Men der blev ikke modtaget afgørende bevis herfor.

(25) Denne udvikling betød en stigning i disse landes andel af markedet i Fællesskabet fra 2,45 % i 1984 til 5,85 % i 1985 og til 20,28 % i de første ni måneder af 1986. Hvis den mængde urinstof, som fællesskabsproducenterne fremstillede til industriens interne forbrug, fratrækkes det samlede forbrug i Fællesskabet, udgør en sådan udvikling en stigning i dumpingimportens andel af markedet fra 3,48 % i 1984 til 8,20 % i 1985 og til 26,29 % i de første ni måneder af 1986. Hvis en sådan udvikling udelukkende vedrører anvendelsen af urinstof i landbrugssektoren, idet det antages, at 90 % af dumpingimporten sælges til denne sektor, udgør en sådan udvikling en stigning i markedsandelen fra 4,06 % i 1984 til 9,37 % i 1985 og til 29 % i de første ni måneder af 1986.

(26) Flere parter hævdede, at der ved vurderingen af dumpingimportens indvirkning på den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skulle tages hensyn til, at fællesskabsproducenterne selv købte en del af dumpingvarerne.

Det konstateredes i den forbindelse, at fællesskabsproducenter af urinstof i undersøgelsesperioden direkte eller indirekte havde indført ca. 108 000 tons urinstof med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik, Libyen, Trinidad og Tobago og Sovjetunionen.

a) I løbet af undersøgelsesperioden købte de franske producenter ca. 68 000 tons af dumpingvarerne. Disse transaktioner fandt hovedsagelig

sted, fordi en af fællesskabsproducenterne lukkede sin vigtigste fabrik i ni måneder i 1985 for at forbedre effektiviteten, og dette resulterede i, at der ikke var tilstrækkeligt materiale til at forsyne kunderne på hjemmemarkedet. Ifølge de franske producenter ville de også forhindre nogle af deres kunder i at gå over til andre forsyningskilder. Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at videresalgspriserne for de indførte varer var lig med de priser, producenterne tog for deres egne varer.

b) De italienske producenter købte hele den mængde urinstof med oprindelse i Sovjetunionen, der indførtes til Italien i undersøgelsesperioden, dvs. 16 881 tons.

Ca 4 500 tons heraf videresolgtes til faste kunder til priser, som lå betydeligt under salgspriserne for den vare, der blev fremstillet i Italien. For den resterende mængde var videresalgspriserne lig priserne for den vare, der blev fremstillet og solgt i Italien.

c) I 1986 købte den portugisiske urinstofproducent 17 182 tons af den pågældende vare med oprindelse i Libyen og ca. 6 000 tons urinstof med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik. Årsagen til disse transaktioner var et større driftsuheld på producentens fabrik.

Kommissionen besluttede under disse omstændigheder i sin foreløbige afgørelse, at de franske og italienske producenter, som indførte og videresolgte dumpingvarerne, ikke skulle udelukkes fra den erhversgren i Fællesskabet, der berørtes af dumpingimporten. Rådet noterer sig, at den mængde, som disse producenter indførte og videresolgte, kun udgjorde en mindre del (0,61 % og 5,34 % i henholdsvis 1985 og de første ni måneder af 1986) af det samlede salg af urinstof til landbrugsmæssige formål fra de klagende producenter i Fællesskabet, og kun en mindre del, henholdsvis 0,29 % og 2,06 % af det samlede forbrug i Fællesskabet, videresolgtes til specielt lave priser. Rådet fandt, at i det omfang fællesskabsproducenterne forvoldtes skade på grund af dette salg til lave priser, var den pågældende skade selvforskyldt. I betragtning af de pågældende transaktioners begrænsede betydning og det faktum, at størstedelen af fællesskabsproducenternes import videresolgtes til priser, der svarede til de pågældende producenternes egne priser, fastslog Rådet, at de pågældende producenter fortsat må betragtes som en erhvervsgren i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 5, i forordning 2176/84. Rådet fandt imidlertid, at der bør ses bort fra den portugisiske producent ved vurderingen af skadens omfang, da dette selskab ikke havde nogen egen produktion af betydning i 1986.

Flere parter, der er berørt af resultatet af undersøgelserne, fremførte, at der skulle tages hensyn til fællesskabsproducenternes import af varer til dumpingpriser efter undersøgelsesperiodens udløb. Dette argument blev forkastet, da det ville være i modstrid med artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 2176/84, som fastsætter, at dumpingundersøgelser skal omfatte perioden forud for iværksættelsen af proceduren, at tage hensyn til dumpingimport, der finder sted efter undersøgelsesperiodens udløb.

(27) Det konstateredes, at urinstofforbruget i Fællesskabet på det frie marked mellem 1984 og 1986 steg fra 2 737 503 tons til 3 734 977 tons, dvs. med ca. 36 %, og fra 2 108 503 tons til 3 054 009 tons, dvs. med ca. 44 %, med hensyn til urinstof til landbrugsmæssige formål, idet det forudsættes, at tendensen i de første ni måneder fortsatte i de sidste tre måneder af 1986.

Ved undersøgelse af virkningerne af dumpingimporten for Fællesskabets marked konstateredes det, at den samlede produktion af urinstof faldt fra ca. 5 567 000 tons i 1984 til 4 870 000 tons i 1985 og til 4 313 000 tons i 1986 (under forudsætning af, at produktionshastigheden i de første ni måneder af 1986 fortsatte i de resterende tre måneder af 1986), dvs. med 12,5 % og 11,4 % i henholdsvis 1985 og 1986. Den urinstofproduktion, der er til rådighed for det frie marked (dvs. den samlede produktion minus industriens interne forbrug), faldt fra skønsmæssigt 4 415 321 tons i 1984 til skønsmæssigt 3 710 000 tons i 1985 og til skønsmæssigt 3 228 000 tons i 1986, idet det forudsættes, at produktionshastigheden i de første ni måneder af 1986 fortsatte i de resterende måneder af 1986. En sådan udvikling ville betyde et fald på 16 % og 13 % i henholdsvis 1985 og 1986 i forhold til de foregående år.

(28) For så vidt angår kapacitetsudnyttelsen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet faldt denne fra ca. 85 % i 1984 til ca. 77 % i 1985 og yderligere til ca. 66 % i 1986. Særskilte oplysninger vedrørende kapacitetsudnyttelsen i forbindelse med produktionen af urinstof til det frie marked var ikke til rådighed, da tallene vedrørende produktionskapacitet ikke er opstillet efter varernes senere anvendelse.

(29) Det samlede salg Fællesskabet af urinstof fremstillet i Fællesskabet steg fra ca. 3 587 000 tons i 1984 til ca. 3 615 000 tons i 1985. I 1986 faldt salget til ca. 3 461 000 tons (under forudsætning af, at tendensen i de første ni måneder af 1986 fortsatte i de sidste tre måneder af 1986), dvs. til 3,5 % under niveauet i 1984. Fællesskabsproducenternes salg af urinstof til det frie marked i Fællesskabet faldt fra 2 435 771 tons i 1984 til 1 782 315 tons i de første ni måneder af 1986. Forudsættes det, at salgstendensen i de første ni måneder af 1986 fortsatte i de resterende tre måneder af 1986, vil salget være steget til 2 376 420 tons i 1986 svarende til en nedgang på 2,44 % i forhold til 1984. De pågældende selskabers salg af urinstof til landbrugsmæssige formål var stabilt i samme periode (1984 til 1986).

Fællesskabsproducenternes salg af urinstof uden for Fællesskabet faldt fra ca. 1 901 000 tons i 1984 til ca. 1 492 000 tons i 1985 og til ca. 728 000 tons i 1986 (under forudsætning af, at tendensen i de første ni måneder fortsatte i de sidste tre måneder).

(30) Fællesskabsproducenternes andel af markedet for urinstof til anden anvendelse end industriens interne forbrug steg til 89 % i 1984. I 1985 faldt den til 85,27 %, og i de første ni måneder af 1986 faldt den yderligere til ca. 65 %. De pågældende producenters andel af markedet for urinstof til landbrugsmæssige formål faldt fra ca. 87 % i 1984 til ca. 83 % i 1985 og til ca. 61 % i de første ni måneder af 1986.

I Frankrig og Italien, der var de vigtigste markeder for urinstof til landbrugsmæssige formål inden Spaniens og Portugals tiltrædelse af Fællesskabet, faldt fællesskabsproducenternes andel af det pågældende marked fra henholdsvis ca. 95 % og ca. 88 % i 1984 til ca. 74 % og ca. 71 % i de første ni måneder af 1986.

I Det Forenede Kongerige faldt den britiske producents andel af markedet for urinstof til fri rådighed fra ca. 44 % i 1984 til ca. 39 % i de første ni måneder af 1986. I Irland faldt den irske producents markedsandel fra ca. 78 % i 1984 til ca. 54 % i de første ni måneder af 1986. Denne udvikling afspejler det forhold, at fællesskabsproducenterne ikke kunne drage fordel af det øgede forbrug, som dumpingimporten helt tegnede sig for.

(31) Hvad angår priser og rentabilitet blev det fundet nødvendigt at undersøge følgende:

i) udviklingen i de salgspriser, til hvilke de klagende producenter solgte urinstof i Fællesskabet i perioden fra den 1. juli 1985 til den 30. september 1986;

ii) forholdet mellem disse priser, de produktionsomkostninger, som fællesskabsproducenterne af urinstof måtte afholde i denne periode, og rentabiliteten i forbindelse med deres salg af urinstof i Fællesskabet;

iii) forholdet mellem de priser, de klagende producenter anvendte, og de priser, til hvilke dumpingvarerne solgtes i Fællesskabet.

Da der efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold ikke i tilstrækkelig grad er blevet gjort indsigelse mod resultaterne vedrørende det franske og italienske marked som anført i betragtning nr. 31 og 32 i forordning (EØF) nr. 1289/87, kan Rådet bekræfte disse resultater.

(32) Efter indførelsen af den midlertidige told foretog Kommissionen en yderligere undersøgelse af fællesskabsproducenternes stilling i Det Forenede Kongerige og Irland, der omfatter henholdsvis 6,4 % og 4 % af Fællesskabets marked for urinstof til landbrugsmæssige formål.

Med hensyn til den britiske producent i Det Forenede Kongerige konstateredes det, at produktionsomkostningerne (pr. enhed) i 1985 var 15 % højere end i 1984, medens de gennemsnitlige nettosalgspriser steg med ca. 13 % i samme periode. Det konstateredes ligeledes, at produktionsomkostningerne pr. enhed var forholdsvis stabile i de første ni måneder af 1986 i sammenligning med de første ni måneder af 1985, medens den gennemsnitlige nettopris pr. enhed efter rabat var faldet med 17 %. Desuden faldt producentens salgspriser inden rabat på hjemmemarkedet med 14,9 % mellem den 1. juli 1985 og den 30. juni 1986, hvilket betød en betydelig nedgang i rentabiliteten. Det konstateredes, at denne producent begyndte at lide tab i 1985, og at tabene øgedes stærkt i de første ni måneder af 1986. Endvidere konstateredes der en vejet gennemsnitlig margen af prisunderbud på 4,8 % i forbindelse med salget i undersøgelsesperioden.

I Irland faldt den eneste irske producents salgspriser med 14,3 % mellem januar og juni 1986, dvs. i den periode, hvor dumpingimporten for første gang tegnede sig for en betydelig markedsandel, og den irske producents salg faldt i overensstemmelse hermed. Der konstateredes vejede gennemsnitlige margener af prisunderbud på mellem 18 % og 23 % på dette marked.

For denne producent steg produktionsomkostningerne med 41,6 % mellem 1984 og 1985, medens der var en stigning på 7,5 % i nettosalgspriserne på hjemmemarkedet. I de første ni måneder af 1986 faldt produktionsomkostningerne pr. enhed med 20,4 % i sammenligning med samme periode i 1985, medens de gennemsnitlige enhedssalgspriser efter rabat faldt med 26,9 %.

Med hensyn til producentens rentabilitet konstateredes det, at hans fortjeneste var faldet med ca. 17 % i 1985 og med ca. 7 % i de første ni måneder af 1986.

(33) Hvad angår de spanske producenters priser og rentabilitet kan Rådet bekræfte Kommissionens holdning som beskrevet i betragtning nr. 33 i forordning (EØF) nr. 1289/87, og der er ikke gjort indsigelse herimod.

(34) Ved fastlæggelse af dumpingimportens indvirkning på den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet blev der taget hensyn til den samlede dumpingimport fra alle berørte lande. For at fastslå, om kumulering var relevant, tog Kommissionen hensyn til, om den pågældende dumpingimport bidrog til den væsentlige skade, der var påført Fællesskabet. For at nå til en konklusion tog Kommissionen hensyn til de importerede varers sammenlignelighed i henseende til kemiske og fysiske egenskaber, importerede mængder, stigningen i importmængden siden 1984 fra hvert enkelt eksportland, og hvorvidt hver af de importerede varer konkurrerede i Fællesskabet med tilsvarende varer fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

Med hensyn til sammenligneligheden af de importerede varer, der hovedsagelig var urinstof som perler, konstateredes det, at varerne både i landbrugssektoren og i den tekniske sektor anvendtes i flæng uanset oprindelsesland, idet de pågældende varers kemiske og fysiske egenskaber er meget lig hinanden. Det konstateredes således, at varer med oprindelse i hvert enkelt af de af undersøgelsen omfattede eksportlande konkurrerede med fællesskabsvaren.

Med hensyn til importen af varer med oprindelse i Trinidad og Tobago hævdedes det, at denne import ikke konkurrerede med varer med oprindelse i de andre tredjelande, der er berørt af undersøgelsen, da det materiale, der blev produceret og ekporteret til Fællesskabet, var granulat, som anvendes i blandede gødningsstoffer, hvorimod den type med oprindelse i de andre af undersøgelsen omfattede lande, som solgtes i Fællesskabet, var urinstof som perler. Endvidere hævdedes det, at urinstof som granulat almindeligvis solgtes til højere priser end urinstof som perler.

Det konstateredes imidlertid ved undersøgelsen, at urinstof som granulat og som perler er samme vare. For det første er urinstof som perler og som granulat helt identiske i kemisk henseende. For det andet har de fysiske forskelle såsom enhedsstørrelse, trykstyrke eller slidstyrke ikke større betydning for, om de to typer kan ombyttes indbyrdes. Der blev heller ikke fundet bevis for, at der betaltes præmier for granuleret urinstof i undersøgelsesperioden. For så vidt angår importpriserne på varen med oprindelse i Trinidad og Tobago konstateredes det, at den gennemsnitspris, som eksportøren i Trinidad og Tobago anvendte i undersøgelsesperioden, ikke var højere end den, der anvendtes i samme periode af de fleste andre eksportører, som er berørt af denne undersøgelse.

Med hensyn til dumpingimportens omfang, særlig stigningen mellem 1984 og 1986, var udviklingen således :

— Tjekkoslovakiet :	+	24 %,
— Den Tyske Demokratiske Republik :	+	165 %,
— Libyen :	+	12 893 %,
— Sovjetunionen :	+	2 836 %,
— Jugoslavien :	+	162 %.

Med hensyn til nyankomne på markedet, dvs. Kuwait, Saudi-Arabien og Trinidad og Tobago, der begyndte at eksportere til Fællesskabet i 1985, steg deres eksport mellem 1985 og 1986 således :

— Kuwait :	+	316 %,
— Saudi-Arabien :	+	452 %,
— Trinidad og Tobago :	+	389 %.

På grundlag af denne undersøgelse nåede Kommissionen frem til den konklusion, at der ved vurderingen af omfanget af den skade, som forvoldtes den pågældende erhverhvsgren i Fællesskabet, skulle tages hensyn til den kumulerede virkning af dumpingimporten fra alle de berørte eksportlande.

Rådet bekræfter disse resultater og konklusioner.

(35) Under disse omstændigheder fastslår Rådet, at dumpingimporten har påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

(36) Det undersøgtes, om der var forårsaget skade af andre faktorer såsom den globale pukkel af urinstof, der ifølge flere eksportører og importører har ført til et generelt prisfald og til tab på eksportmarkederne for fællesskabsproducenterne. Nogle parter foreslog desuden, at det, hvis det blev fastslået, at fællesskabsproducenterne stødte på vanskeligheder, skyldtes stærk konkurrence mellem fællesskabsproducenterne indbyrdes og ikke import af varer fra tredjelande.

Af de foreliggende oplysninger fremgår det, at der siden 1984 har været en betydelig global uudnyttet produktionskapacitet og et produktionsoverskud i forhold til forbruget af urinstof og andre gødningsstoffer, hvilket endog uden dumpingimporten kan have ført til et fald i priserne i Fællesskabet, specielt da markedet for gødningsstoffer er et meget gennemskueligt marked, hvor oplysningerne generelt er til rådighed for købere og sælgere.

Det konstateredes endvidere, at fællesskabsproducenter mistede en del af deres eksportmarkeder som følge af øget produktionskapacitet i tredjelande. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet mærkede således i endnu højere grad virkningerne af dumpingimporten. Der er desuden taget hensyn til, at dumpingimporten helt opfangede den forbrugsstigning, der har fundet sted i Fællesskabet i de seneste tre år (se betragtning nr. 27).

Hvad angår salget inden for Fællesskabet konstateredes det, at der på det franske marked solgtes betydelige mængder urinstof til landbrugsmæssige formål fra fællesskabsproducenter etableret i andre medlemsstater. Da urinstof er et meget prisfølsomt produkt, måtte disse producenter også afpasse deres endelige salgspriser efter priserne på dumpingimporten ved at give rabat med tilbagevirkende kraft. Andre fællesskabsproducenter havde ikke noget salg af betydning i Italien.

For så vidt angår den import af varer fra tredjelande uden for denne procedure, der fandt sted inden procedurens iværksættelse, undersøgte Kommissionen den andel, som hvert enkelt eksportland tegnede sig for på fællesskabsmarkedet, på grundlag af de foreløbige beviser klagerne havde fremlagt. Det konstateredes, at disse landes markedsandele ikke var betydningsfulde nok til at bidrage væsentligt til den påståede skade, og de var derfor ikke omfattet af den oprindelige procedure.

Det blev ligeledes påstået, at der skulle tages hensyn til den import af varer fra tredjelande, der ikke var berørt af proceduren, men som steg væsentligt efter procedurens iværksættelse. I den forbindelse modtog Kommissionen i september 1987 en anmodning fra klagerne om, at importen af varer fra Østrig, Ungarn, Malaysia, Rumænien, USA og Venezuela blev medtaget i denne antidumpingprocedure. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse [1] om udvidelse af proceduren.

(37) Med hensyn til priserne ved eksport af forsyninger til Fællesskabet hævdede flere eksportører, at de ikke havde andet valg end at sælge til de lave priser, Kommissionen konstaterede ved undersøgelsen, på grund af det globalt lave prisniveau for denne vare.

Kommissionen fandt i den forbindelse modstridende oplysninger, hvoraf det fremgår, at priserne uden for Fællesskabet nogle gange var højere og nogle gange lavere end i Fællesskabet. Rådet bekræfter under alle omstændigheder det faktum, at skønt priserne for en bestemt vare er lave uden for Fællesskabet, berettiger dette på ingen måde til, at eksportørerne sælger deres varer til dumpingpriser inden for Fællesskabet, og det er heller ikke nogen begrundelse for ikke at beskytte den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis og når det fastslås, at der er forvoldt den væsentligt skade på grund af dumpingimporten.

(38) Rådet tog hensyn til ovennævnte faktiske forhold og fastslog, at den stærke stigning i dumpingimporten og de specielt lave priser, hvortil dumpingvarerne udbydes til salg i Fællesskabet, var en væsentlig faktor, der tvang den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet til at afpasse sine priser efter et niveau, som ikke var tilstrækkeligt til at give den dækning for omkostningerne. Specielt i forbindelse med en vare som urinstof, hvor købsprisen synes at være en afgørende faktor, og hvor trofasthed mellem leverandør og kunde tilsyneladende kun har ringe eller slet ingen betydning, vil lave pristilbud fra anden side nødvendigvis få alvorlige uheldige virkninger for den pågældende lokale erhvervsgren, specielt i dette tilfælde, hvor producenterne ikke kan drage fordel at et øget forbrug. Dette foranledigede Rådet til at fastslå, at trods den eksisterende overkapacitet og pukkel må dumpingimporten af urinstof med oprindelse i de af denne procedure omfattede lande særskilt betragtet anses for at have påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

[1] EFT nr. C 271 af 9. 10. 1987, s. 4.

E. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(39) Visse landboforeninger påstod, at det ikke vil være i Fællesskabets interesse at træffe foranstaltninger, da det vil øge prisen ved køb urinstof. Det blev imidlertid ikke godtgjort, at beskyttelsesforanstaltninger vil få stor indvirkning på landbrugernes produktionsomkostninger, eller at de kan blive forhindret i at vælte en sådan forøgelse over på kunderne.

Spanske brugere af den tekniske type urinstof (der anvendes til fremstilling af lime og harpikser) fremførte, at urinstof af teknisk kvalitet burde undtages fra eventuelle endelige foranstaltninger, da beskyttelsesforanstaltninger vil få stor betydning for produktionen af lime og harpikser i Spanien og for både brugerne af afledte produkter heraf og producenterne af spånplader. Denne procedure omfatter imidlertid importen af varer til hele Fællesskabet og ikke kun til Spanien. Ingen brugere af urinstof af teknisk kvalitet i andre medlemsstater fremførte lignende anmodninger. Desuden vil det af hensyn til toldkontrollen også være meget vanskeligt, om ikke umuligt, at undtage importen af en bestemt type af den pågældende vare til en bestemt medlemsstat.

Endvidere er det ikke bevist, at eventuelle ulemper for brugerne af urinstof (til teknisk og landbrugsmæssige formål), som måtte følge af indførelsen af beskyttelsesforanstaltninger, måtte opveje eventuelle fordele ved indførelsen i Fællesskabet af beskyttelsesforanstaltninger, der skal skabe markedsvilkår, hvorunder fællesskabsproducenter af urinstof vil kunne fremstille og sælge den pågældende vare i Fællesskabet, uden at der påføres dem større tab som følge af en omfattende import af varer til dumpingpriser.

(40) Det hævdedes også, at beskyttelsesforanstaltninger vil forhindre Fællesskabets producenter af urinstof i at reducere deres salgspriser for den pågældende vare efter et betydeligt fald siden begyndelsen af 1986 i prisen på gas, som er det vigtigste råstof i produktionen af urinstof. Det konstateredes imidlertid, af fællesskabsproducenternes priser generelt var faldet meget mere i undersøgelsesperioden en nedsættelsen af deres produktionsomkostninger.

En af eksportørerne hævdede, at antidumpingforanstaltninger i dette tilfælde kunne virke imod hensigten, da konkurrencen vil blive større på markederne i tredjelande som følge af forventningerne om formindsket import til Fællesskabet, hvilket vil føre til yderligere tab af eksportmarkeder for fællesskabsproducenterne. Rådet fandt, at det er vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at forudsige, hvorvidt beskyttelsesforanstaltninger vil få uheldig indvirkning på fællesskabsproducenternes eksportaktiviteter.

(41) Det hævdedes også, at det ikke var i Fællesskabets interesse at træffe beskyttelsesforanstaltninger imod visse lande som Trinidad og Tobago, Jugoslavien, Kuwait og Saudi-Arabien på grund af de særlige forbindelser mellem Fællesskabet og disse tredjelande.

Rådet mente, at selv om gode forbindelser med disse lande er af stor betydning for Fællesskabet, indebærer normale handelsforbindelser, at der ikke sker salg til dumpingpriser. Fællesskabet vil derfor optræde diskriminerende, hvis det træffer beskyttelsesforanstaltninger over for eksportører fra nogle lande, som sælger til dumpingpriser i Fællesskabet, men ikke over for eksportører fra andre lande, som er involveret i samme praksis.

(42) I betragtning af de særligt alvorlige vanskeligheder, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet befinder sig i, er Kommissionen imidlertid nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der træffes endelige foranstaltninger.

Rådet bekræfter denne konklusion.

F. TILSAGN

(43) Følgende producenter/eksportører afgav tilsagn i henhold til artikel 10 forordning (EØF) nr. 2176/84:

— Tjekkoslovakiet:

Petrimex Foreign Trade Company Ltd (Bratislava);

— Den Tyske Demokratiske Republik:

Chemie-Export-Import (Berlin);

— Trinidad og Tobago:

National Energy Corporation of Trinidad and Tobago Ltd (Port of Spain);

— Kuwait:

Petrochemical Industry Company (Kuwait);

— Sovjetunionen:

Sojuzpromexport (Moskva);

— Jugoslavien:

INA-Petrokemija (Kutina) og INA Commerce (Zagreb).

Kommissionen godtog disse tilsagn, da de eventuelt kan bidrage til at afhjælpe situationen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, fordi de vil betyde en nedsættelse af den fremtidige urin-

stofimport fra disse lande til en rimelig andel af Fællesskabets forbrug af urinstof. Endvidere er sådanne midler i overensstemmelse med artikel 13 i GATT's kodeks om antidumping, for så vidt de angår udviklingslande.

G. ENDELIG TOLD

(44) Med hensyn til den pågældende vare med oprindelse i Libyen og Saudi-Arabien bør der træffes foranstaltninger i form af en endelig antidumpingtold.

I betragtning af omfanget af den forvoldte skade bør tolden være lavere end de endeligt fastlagte dumpingmargener, men tilstrækkelig til at hindre, at der forstat forvoldes skade.

(45) Med henblik på at fastsætte den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, der påføres den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, har Rådet taget særligt hensyn til den salgspris, der er nødvendig til at give dækning for produktionsomkostningerne i perioden fra den 1. juli 1985 til den 30. september 1986 og til at give den pågældende erhversgren i Fællesskabet en rimelig fortjenstmargen samt til forskellen mellem dette mål og dumpingpriserne ved import af urinstof i Fællesskabet.

Efter omhyggeligt at have undersøgt disse forhold fandt Kommissionen det nødvendigt med henblik på forordning (EØF) nr. 1289/87 af fastsætte tolden på et niveau, der var tilstrækkeligt til, at en repræsentativ fællesskabsproducent kunne få det til at løbe rundt på grundlag af produktionsomkostningerne i perioden fra den 1. juli 1985 til den 30. september 1986. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet påstod imidlertid, at dette ikke var berettiget, da en producent af urinstof eller en lignende vare for at foretage nye investeringer normalt vil have brug for en fortjenstmargen på mindst 15 %. I betragtning af arten af den pågældende vare fandt Rådet imidlertid, at det ikke vil være berettiget at lægge en sådan fortjenstmargen til produktionsomkostningerne. Det blev derfor anset for rimeligt at tilføje en fortjenstmargen på 2,5 %, som synes nødvendig for, at en urinstofproducent kan opretholde tidssvarende tekniske forhold på fabrikken. Den repræsentative fællesskabsproducent blev udvalgt under hensyn til selskabets størrelse, produktionsanlæggets forskellighed, alder og effektivitet samt de generelle produktionsomkostninger. På dette grundlag beregnede Kommissionen en told på følgende procent af prisen netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet :

— Tjekkoslovakiet : 19,5 %,
— Den Tyske Demokratiske Republik : 17,5 %,
— Kuwait : 17,5 %,
— Libyen : 34 %,
— Saudi-Arabien : 40 %,
— Sovjetunionen : 45,9 %.

(46) Da ovennævnte eksportører i Tjekkoslovakiet, Den Tyske Demokratiske Republik og Sovjetunionen er de eneste eksportører af urinstof fra de pågældende lande, og da deres tilsagn omfatter al eksport af den pågældende vare med oprindelse i disse lande, kan al import af urinstof med oprindelse i Tjekkoslovakiet, Den Tyske Demokratiske Republik og Sovjetunionen undtages fra den endelige told.

Med hensyn til importen af urinstof med oprindelse i Kuwait, Trinidad og Tobago og Jugoslavien konstateredes det, at de eksportører, der var omfattet af undersøgelsen, faktisk var de eneste, der eksporterede til Fællesskabet, og at det er usandsynligt, at andre eksportører i disse lande vil starte en eksport til Fællesskabet. Disse lande kan derfor også undtages fra den endelige antidumpingtold.

H. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

(47) I betragtning af omfanget af de konstaterede dumpingmargener og den alvorlige skade, der er påført fællesskabsproducenterne, finder Rådet det påkrævet, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, enten bør opkræves med det fulde beløb eller i de tilfælde, hvor den endelige told er lavere end den midlertidige told, med højst et beløb, der svarer til den endelige told. Det anses imidlertid for unødvendigt at opkræve disse beløb i forbindelse med varer med oprindelse i Trinidad og Tobago og Jugoslavien, således at der gives sær- og forskelsbehandling som omhandlet i artikel 13 i GATT's kodeks om antidumping.

I. PROCEDURE

(48) Da der blev gjort indsigelse i Det Rådgivende Udvalg mod Kommissionens accept af eksportørernes tilsagn, forelagde Kommissionen i denne anledning Rådet et forslag.

(49) Rådet har noteret sig, at der i mellemtiden er indledt en procedure vedrørende samme vare med oprindelse i andre lande (se betragtning nr. 36). Rådet anser derfor de nuværende foranstaltninger for at være af midlertidig karakter, og de bør tages op til fornyet undersøgelse ved afslutningen af den igangværende procedure.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af urinstof henhørende under pos. 31.02 B og ex 31.02 C i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 31.02-15 og 31.02-80, med oprindelse i Libyen og Saudi-Arabien.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende procent af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet :

— Libyen : 34 %,

— Saudi-Arabien : 40 %.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

1. De tilsagn, der er afgivet af følgende virksomheder, godtages :

— Tjekkoslovakiet :
Petrimex Foreign Trade Company Ltd (Bratislava) ;

— Den Tyske Demokratiske Republik :
Chemie-Export-Import (Berlin) ;

— Trinidad og Tobago :
National Energy Corporation of Trinidad and Tobago Ltd (Port of Spain) ;

— Kuwait :
Petrochemical Industry Company (Kuwait) ;

— Sovjetunionen :
Sojuzpromexport (Moskva) ;

— Jugoslavien :
INA-Petrokemija (Kutina) og INA Commerce (Zagreb).

2. Undersøgelserne vedrørende importen af urinstof med oprindelse i Den Tyske Demokratiske Republik, Jugoslavien, Kuwait, Tjekkoslovakiet, Trinidad og Tobago og Sovjetunionen afsluttes.

Artikel 3

1. De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 1289/87 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold med hensyn til importen af urinstof med oprindelse i Libyen og Saudi-Arabien, opkræves med de beløb, der fastsættes i henhold til artikel 1, stk. 2.

2. De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 1289/87 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold med hensyn til importen af urinstof med oprindelse i Tjekkoslovakiet, Den Tyske Demokratiske Republik, Kuwait og Sovjetunionen, opkræves med beløb, der ikke er højere end følgende procent af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet :

— Tjekkoslovakiet :	19,5 %,
— Den Tyske Demokratiske Republik :	17,5 %,
— Kuwait :	17,5 %,
— Sovjetunionen :	45,9 %.

3. De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 1289/87 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold med hensyn til importen af urinstof med oprindelse i Trinidad og Tobago og Jugoslavien, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. november 1987.

På Rådets vegne

U. ELLEMANN-JENSEN

Formand